

SKO.4170.1739.2021

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.),
- art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz.U z 2008 Nr 199, poz. 1227 ze zm. - wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli),
- § 3 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli),
- art. 1, art. 2 i 21 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz.570),

po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 1 marca 2018 r. sygn. akt II SA/Sz 1171/17 oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 kwietnia 2021 r. sygn. akt III OSK 100/21 oddalającym skargę kasacyjną, po ponownym rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Na Rzecz Mieszkańców Gminy Darłowo o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 5/2010 znak: OŚ 7624/22/09/10 z dnia 22 lutego 2010 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie 3 elektrowni wiatrowych z turbinami General Electric GE o mocy 2,5MW każda. Łączna moc zespołu wynosić będzie 7,5MW, zlokalizowanego na działkach nr 111/2 i 1/2 w obrębie ew. Dobiesław oraz na działce nr 89/1 w obrębie ew. Jeżyczki na terenie Gminy Darłowo oraz budowie linii kablowej 30kv do wyprowadzania energii na działkach:

- nr 1/2, 5, 51/1, 111/1, 111/2 obręb ew. Dobiesław,
- nr 123 obręb ew. Wiekowice,
- nr 89/1, 100 obręb ew. Jeżyczki;

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Patryk Szostak
– Jarosław Synak

na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2022 r. orzeka:

odmówić stwierdzenia nieważności

decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 5/2010 znak: OŚ 7624/22/09/10 z dnia 22 lutego 2010 r.

Uzasadnienie

W dniu 10.11.2015 r. do Kolegium wpłynął wniosek Stowarzyszenia na rzecz Mieszkańców Gminy Darłowo (reprezentowanego zgodnie z wpisem do KRS) o stwierdzenie nieważności ww. decyzji na podstawie art. 156 §1 ust. 2, 6 i 7 k.p.a. w związku z naruszeniem art. 79 ust. 1, art. 4; art. 5 oraz art. 30 - w związku z art. 33, art. 39 i art. 3 ust. 1 pkt. 11 litera c - ustawy z dnia 03.10.2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, a nadto wskazując na rażące naruszenie art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 k.p.a. Wnioskodawca złożył jednocześnie – jako wariant ewentualny – odwołanie od ww. decyzji w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności oraz wniosek na podstawie art. 159 K.p.a. o wstrzymanie wykonalności kwestionowanej decyzji.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że organ miał obowiązek opublikować obwieszczenia wynikające z treści art. 33, art. 39 w związku z art. 30 i art. 79 ustawy o oś w prasie, czego nie wykonał. Wnioskodawca dalej wywodzi, że naruszone zatem zostały przepisy art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, co winno skutkować zastosowaniem art. 11.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie postanowieniem znak: SKO.4170.2631.2015 z dnia 28.01.2016 r. wszczęło postępowanie administracyjne o stwierdzenie nieważności ww. decyzji. Po przeprowadzeniu postępowania, decyzją znak: SKO.4170.2631.2015 z dnia 11.03.2016 r. organ orzekł o odmowie stwierdzenia nieważności. Decyzja ta została utrzymana w mocy decyzją SKO.4171.776.2016 z dnia 25.04.2016 r. W wyniku skargi, obie decyzje Kolegium zostały uchylone wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 20.10.2016 r. sygn. akt II SA/Sz 758/16. Zgodnie z oceną prawną Sądu, Kolegium przystępując do ponownego rozpatrzenia wniosku winno rozważyć, czy skarżący posiada status strony w niniejszym postępowaniu, czy też jako organizacja społeczna spełnia określone w art. 31 § 1 k.p.a. przesłanki do inicjowania postępowania nieważnościowego.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, decyzją znak: SKO.4170.192.2017 z dnia 19.05.2017 r. Kolegium orzekło o umorzeniu postępowania, wskazując że Stowarzyszenie nie uprawdopodobniło zagrożenia dla konkretnego dobra społecznie chronionego – interesu społecznego, zagrożenie którego uzasadniałoby wszczęcie z urzędu postępowania o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji, co świadczy o tym, że wniosek złożony został przez podmiot nie posiadający legitymacji do jego złożenia. W związku z czym, postępowanie należało umorzyć jako bezprzedmiotowe. Decyzja ta została utrzymana w mocy decyzją SKO.4170.1264.2017 z dnia 28.07.2017 r. W wyniku skargi, obie decyzje Kolegium zostały uchylone wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 01.03.2018 r. sygn. akt II SA/Sz 1171/17. W ocenie Sądu, poza sporem pozostaje, że Stowarzyszenie nie miało i nie posiada żadnego własnego interesu prawnego w tym postępowaniu. Skarżące Stowarzyszenie, z uwagi na swój statut, może działać jedynie jako organizacja społeczna, a więc jako podmiot na prawach strony. W uzasadnieniu Sąd podkreślił, że dopuszczenie organizacji społecznej do postępowania w sprawach z zakresu ochrony środowiska, na zasadzie art. 31 § 1 K.p.a., nawet gdy uzasadniają to cele statutowe wnioskodawcy, nie może być niejako automatyczne. Jego zasadność musi być rozważana z uwzględnieniem wszystkich realiów konkretnej sprawy, mając na uwadze, że za dopuszczeniem organizacji społecznej do udziału w konkretnym postępowaniu muszą przemawiać także określone względy interesu publicznego. W ocenie prawnej Sądu, Stowarzyszenie, wnosząc o wszczęcie postępowania nadzwyczajnego, przytoczyło okoliczności konkretyzujące interes społeczny, wskazując na możliwość naruszenia, zapewnionego ustawowo, dostępu do informacji o środowisku. A zatem, kierując się zasadą związania oceną prawną wyrażoną w orzeczeniu sądu (art. 153 p.p.s.a.) ponownie rozpoznając wniosek, należy przyjąć, że wnioskodawcy przysługuje legitymacja do żądania wszczęcia postępowania na prawach strony, jako organizacji społecznej, w trybie art. 31 § 1 pkt 1 K.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, po rozpatrzeniu wniosku o stwierdzenie nieważności ustaliło, co następuje. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem znak: SKO.4170.2631.2015 z dnia 28.01.2016 r. Kolegium zawiadomiło strony postępowania przed organem I instancji oraz wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie nieważności decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 5/2010. Uchylenie wyrokiem WSA w Szczecinie podjętych w sprawie rozstrzygnięć nie usuwa z obrotu prawnego tego postanowienia, zatem organ przystępuje do ponownego rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności ww. decyzji bez ponownego zawiadamiania o jego wszczęciu. Ponadto, organ w pierwszej kolejności rozpatrzył wniosek strony na podst. art. 159 K.p.a. o wstrzymanie wykonalności decyzji z uwagi na uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia istotnej szkody oraz nieodwracalnych skutków dla

środowiska, a w konsekwencji również dla lokalnej społeczności. Postanowieniem znak: SKO.4170.1739.2021 z 21.01.2022 r. Kolegium orzekło odmówić wstrzymania wykonania decyzji. Postanowienie powyższe jednocześnie stanowiło zawiadomienie stron o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy o stwierdzenie nieważności, w wyniku uchylecia przez Sąd poprzednich decyzji zapadłych w sprawie.

Wobec wszczęcia postępowania, w pierwszej kolejności organ sprawdza kwestie formalno-prawne. Zgodnie z ww. wiążącym wyrokiem WSA sygn. akt II SA/Sz 1171/17, należało przyjąć, że wnioskodawcy przysługuje legitymacja do żądania wszczęcia postępowania na prawach strony, jako organizacji społecznej, w trybie art. 31 § 1 pkt 1 K.p.a. Kierując się tymi wskazaniem, Kolegium w obecnym składzie orzekającym odstąpiło od ponownego badania przymiotu strony wnioskodawcy, na podst. art. 153 i art. 170 p.p.s.a. orzeczenie prawomocne Sądu wiąże bowiem organ w tej sprawie.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpatrzenia sprawy należy podkreślić, że instytucja stwierdzenia nieważności decyzji jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i stoi w opozycji z zasadą trwałości rozstrzygnięć administracyjnych, wynikającą z art. 16 § 1 k.p.a., dlatego też może być stosowana jedynie po zaistnieniu enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. przesłanek. Zgodnie z tym przepisem, organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

1. wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
2. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
3. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco,
4. została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
5. była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
6. w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
7. zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Jedną z przesłanek stanowi wydanie decyzji bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa administracyjnego. Powszechnie przyjmuje się, że do takiego naruszenia dochodzi wówczas, gdy decyzja w sposób oczywisty i bezsporny narusza konkretny przepis prawa, a ponadto jej obowiązywanie wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania w praworządnym państwie. Decyzję należy uznać za wydaną z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy jest ewidentnie sprzeczne z wyraźnym i nie budzącym wątpliwości przepisem prawa. Należy również wziąć pod uwagę przesłanki negatywne wskazane w § 2 ww. przepisu (wg stanu prawnego od 16.09.2021 r.), zgodnie z którym nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne. Dodać przy tym należy, iż przesłanki negatywne dotyczą wszystkich przypadków ujętych w art. 156 § 1 K.p.a. W sytuacji zaistnienia którejkolwiek z nich i jednoczesnego wywołania przez decyzję wspomnianych nieodwracalnych skutków prawnych, bądź gdy od dnia doręczenia lub ogłoszenia kwestionowanej decyzji upłynęło co najmniej dziesięć lat – rozstrzygnięcie to pozostaje w obrocie prawnym. Nieodwracalny skutek prawny zachodzi, m.in. gdy cofnięcie, zniesienie, czy też odwrócenie skutków prawnych wymaga takich działań, do których organ administracji publicznej, który wydał decyzję, nie ma umocowania ustawowego i nie może skorzystać z drogi postępowania administracyjnego, gdyż przepis prawa materialnego ani procesowego, stanowiący podstawę działania organu administracji publicznej, nie uprawnia go do cofnięcia skutku prawnego przez wydanie decyzji nawet jeżeli inne organy, czy też sądy mają możliwość ich obalenia na podstawie danych przepisów prawnych (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 kwietnia 2014 roku, I OSK 2454/12, uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 grudnia 1996 roku, OPS 7/96). Prawnie obojętne jest zatem to, czy istnieją podstawy materialne, organizacyjne lub możliwości techniczne podjęcia działań, które doprowadzą do przywrócenia jakiejś rzeczy lub stanu faktycznego

do ich pierwotnej postaci. Art. 156 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wymaga bowiem jedynie rozważenia, czy zaistniały skutki prawne, które cechują się nieodwracalnością, nie zaś przywrócenia stanu poprzedniego w znaczeniu gospodarczym (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 lutego 2014 roku, II GSK 1884/12).

W niniejszej sprawie, jeszcze przed zbadaniem, czy w sprawie zachodzą przesłanki wskazane w art. 156 § 1 K.p.a. można stwierdzić, że decyzja będąca przedmiotem kontroli w nadzwyczajnym trybie administracyjnym wywołała już nieodwracalne skutki prawne. Jak wynika z przesłanej przez Starostę Sławieńskiego, na wezwanie Kolegium, dokumentacji, inwestycja, dla której ustalono środowiskowe uwarunkowania decyzją będącą obecnie przedmiotem kontroli, została już zrealizowana i jest użytkowana. W wyniku decyzji Wójta Gminy Darłowo o środowiskowych uwarunkowaniach, rozpoczął się proces inwestycyjny, w którego toku kolejne decyzje zostały wydane przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, tj. Starostę Sławieńskiego (pozwolenie na budowę) oraz nadzoru budowlanego, tj. Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Sławnie (pozwolenie na użytkowanie). Organ, który wydał kwestionowaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nie jest władny odwrócić tych skutków, działając w granicach przysługujących mu kompetencji.

W sprawie zachodzi ponadto druga przesłanka negatywna, w związku upływem ponad 10 lat od wydania kwestionowanej decyzji. Zgodnie z art. 158 § 2 K.p.a., jeżeli nie można stwierdzić nieważności decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 156 § 2, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji.

Wystąpienie przesłanek negatywnych powoduje, że nawet w przypadku zaistnienia podstawy nieważnościowej, nie stwierdza się nieważności decyzji (art. 156 § 2 K.p.a.). Okoliczność ta nie stanowi jednakże podstawy do umorzenia postępowania, bowiem na mocy art. 158 § 2 K.p.a., jeżeli nie można stwierdzić nieważności decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 156 § 2, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji. Zatem organ zobligowany jest przeprowadzić merytoryczne postępowanie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś) wg stanu prawnego na dzień wydania kwestionowanej decyzji, tj. na 24 lutego 2010 r. Zgodnie z art. 71 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kwalifikacja przedsięwzięcia jako mogącego zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko wiąże się z rodzajem dokumentów, jaki należy załączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli planowane przedsięwzięcie zakwalifikowane jest jako mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko, wówczas takim dokumentem stanowiącym, co do zasady, podstawę do wydania decyzji środowiskowej jest tzw. Karta Informacyjna Przedsięwzięcia (art. 74 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś). Natomiast w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dokumentem tym będzie Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś). Przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uzależniony jest od rozstrzygnięcia przez organ właściwy, czy konieczne będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania na

środowisko, a tym samym konieczności sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy ooś, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko organ stwierdza w drodze postanowienia, kierując się ustawowymi kryteriami, po zasięgnięciu opinii właściwych organów. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 ooś). Charakterystyka przedsięwzięcia i karta informacyjna przedsięwzięcia stanowią załączniki do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 84 ust. 2 ooś). Przez kartę informacyjną przedsięwzięcia, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ooś, należy rozumieć dokument zawierający podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, w szczególności dane o:

- a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- c) rodzaju technologii,
- d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
- e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia;
- 6) obszarze Natura 2000.

Investor Boryszewo Wind Invest spółka z o. o. złożył w dniu 02.10.2009 r. (data wpływu) wniosek w Urzędzie Gminy Darłowo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy wiatrowej „Boryszewo III”. Z Raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to ma się składać z 3 elektrowni wiatrowych z turbinami General Electric GE o mocy 2,5MW każda. Łączna moc zespołu wynosić będzie 7,5MW, zlokalizowanego na działkach nr 111/2 i 1/2 w obrębie ew. Dobiesław oraz na działce nr 89/1 w obrębie ew. Jeżyczki na terenie Gminy Darłowo oraz budowie linii kablowej 30kv do wprowadzania energii na działkach:

- nr 1/2, 5, 51/1, 111/1, 111/2 obręb ew. Dobiesław,
- nr 123 obręb ew. Wiekowice,
- nr 89/1, 100 obręb ew. Jeżyczki.

Wobec tego wniosku, Wójt Gminy Darłowo ustalił strony postępowania (łącznie 52 osoby, k. 49-52 akt). Na podst. art. 74 ust. 3 ooś organ zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w drodze obwieszczenia, które zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń sołectwa Dobiesław (k. 55 akt), Boryszewo (k. 56 akt), Wiekowice (k. 57 akt), Jeżyczki (k. 58 akt), oraz w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 53 akt). Ogłoszenie zostało również zamieszczone na stronie BIP organu (k. 59 akt). Należy przyjąć, że w drodze publicznego zawiadomienia stron, zawiadomione zostało również społeczeństwo w rozumieniu ustawy ooś, co zapewniło możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Wójt Gminy Darłowo wystąpił na podst. art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy ooś pismem z dnia 16.10.2009 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 61 akt) oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie (k. 69 akt) o wydanie opinii w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wnioskowanego

przedsięwzięcia. Ogłoszenia o powyższej czynności zostały wywieszone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie opinią sanitarną znak: PS-N-NZ-4011/50/2009 z dnia 26.10.2009 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (k. 82-84 akt). W uzasadnieniu organ opiniujący nie wskazał przesłanek swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu opinii zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 85-90 akt).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem znak: RDOŚ-32-WST.I.K-6650-145-2/09/mc z dnia 05.11.2009 r. wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (k. 97-108). W uzasadnieniu organ opiniujący wskazał szeroko przesłanki swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu opinii zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 109-114 akt). Ponadto organ opiniujący przesłał do organu prowadzącego własne obwieszczenie w tej sprawie z prośbą o umieszczenie na tablicy ogłoszeń urzędu i odesłanie z adnotacją o okresie podania do publicznej wiadomości (k. 91 akt). Obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 92-96 akt).

Postanowieniem znak: OŚ 7624/22/09 z dnia 16.11.2009 r. Wójt Gminy Darłowo, na podst. art. 63 ust. 1 ooś, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, określając zakres raportu (k. 115-123 akt). Ogłoszenie o wydaniu postanowienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń ww. sołectw oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 139-144 akt).

W związku z ww. postanowieniem, inwestor złożył w organie raport o oddziaływaniu na środowisko w dniu 30.11.2009 r. (k. 146- 438 akt), o czym organ zawiadomił strony i społeczeństwo ogłoszeniem z dnia 09.12.2009 r. zamieszczonym na tablicach ogłoszeń sołectwa Jeżyczki, Wiekowice, Dobiesław oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Darłowo i na stronie BIP (k. 439-443 akt).

Wójt Gminy Darłowo wystąpił na podst. art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś pismem z dnia 09.12.2009 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k. 444 akt) o uzgodnienie warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Ogłoszenia o powyższej czynności zostały wywieszone na tablicach ogłoszeń sołectw Jeżyczki, Wiekowice, Dobiesław oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 445-449 akt).

Wójt Gminy Darłowo wystąpił na podst. art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś pismem z dnia 09.12.2009 r. do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie, (k. 450 akt) o wydanie opinii w sprawie warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Ogłoszenia o powyższej czynności zostały wywieszone na tablicach ogłoszeń sołectw Jeżyczki, Wiekowice, Dobiesław oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 451-455 akt).

Ogłoszeniem znak: OŚ 7624/22/09 z dnia 16.12.2009 r. Wójt Gminy Darłowo zawiadomił ponadto społeczeństwo w trybie art. 33 ust. 1 ooś o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, informując o możliwości zapoznania się z dokumentacją, składania uwag i wniosków. Ogłoszenie zostało wywieszone na tablicach ogłoszeń sołectw: Dobiesław, Wiekowice, Jeżyczki, Boryszewo oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k.456-460).

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie opinią sanitarną znak: PS-N-NZ-4012/26/09 z dnia 28.12.2009 r. zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki (k. 464-466 akt). Ogłoszenie o otrzymaniu uzgodnienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń sołectw: Dobiesław, Wiekowice, Jeżyczki, Boryszewo oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 467-472 akt). Organ zawiadamiał w toku postępowania przez publiczne obwieszczenie również o złożeniu przez inwestora wyjaśnień na wniosek Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie (k.506-510 akt).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie postanowieniem znak: RDOŚ-32-WST.I.K-6650-157-3/09/10/mc z dnia 18.02.2010 r. uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki (k. 517-538 akt). W uzasadnieniu organ opiniujący wskazał szeroko przesłanki swojego rozstrzygnięcia. Ogłoszenie o otrzymaniu uzgodnienia zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń sołectw: Dobiesław, Wiekowice, Jeżyczki oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 539-543 akt). Ponadto organ uzgadniający przesłał do organu prowadzącego własne obwieszczenie w tej sprawie z prośbą o umieszczenie na tablicy ogłoszeń urzędu i odesłanie z adnotacją o okresie podania do publicznej wiadomości (k. 511). Obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń sołectw: Dobiesław, Wiekowice, Jeżyczki oraz w Urzędzie Gminy Darłowo (k. 513-516 akt).

W wyniku przeprowadzonego postępowania, Wójt Gminy Darłowo wydał decyzję znak: OŚ 7624/22/09/10 w dniu 22 lutego 2010 r. o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia (k. 544-559 akt). Ogłoszenie o wydaniu decyzji zostało zamieszczone na tablicach ogłoszeń sołectw: Dobiesław, Wiekowice, Jeżyczki oraz w Urzędzie Gminy Darłowo oraz na stronie BIP organu (k. 577-590 akt). Należy zauważyć, że organ zawiadomił w drodze publicznego ogłoszenia strony postępowania i dodatkowo podał informację odrębnym ogłoszeniem do publicznej wiadomości w trybie art. 38 i 85 ust. 3 ustawy ooś. Podobnie zawiadamiał w toku postępowania.

Decyzja została wydana przez organ właściwy, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, po uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 pkt 1 ooś) oraz po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w art. 78 ((art. 77 ust. 1 pkt 2 ooś). Decyzja zawiera wymagane elementy, wskazane w art. 82 ooś oraz uzasadnienie zgodnie z art. 85 ooś oraz art. 107 K.p.a. Zatem zarzut wnioskodawczyni, iż w sprawie „dokonano swoistego obejścia prawa” poprzez zaniechanie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz nieuzgodnienie przedsięwzięcia z RDOŚ, nie znajduje uzasadnienia w aktach postępowania.

Również niezasadny jest zarzut wnioskodawcy, że organ nie wywiązał się z obowiązku podania informacji do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie informacji w prasie, co w ocenie Stowarzyszenia wynika z art. 79 ust. 1, art. 30, art. 33, art. 39, art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. c ustawy ooś. Należy zaznaczyć, że w sprawie zakończonej kwestionowana decyzją, siedziba organu właściwego w sprawie mieściła się na terenie gminy właściwej miejscowo ze względu na przedmiot postępowania. W takim przypadku nie zachodzi więc przesłanka do zastosowania art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy ooś, Zgodnie z tym przepisem, przez podanie informacji do publicznej wiadomości - w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - rozumie się także ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania. Lit. d wskazanego przepisu nie znajduje zastosowania w rozpatrywanej sprawie. W postępowaniu administracyjnym, dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia (rozdział 3 ustawy) organ właściwy do wydania decyzji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę

oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy). Zatem jeżeli w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 59 ustawy), to w takim postępowaniu organ ma obowiązek zapewnić możliwość udziału społeczeństwa. Analiza akt postępowania pozwala jednoznacznie stwierdzić, że wymóg ten został przez Wójta Gminy Darłowo zachowany. Jak już wskazano powyżej, na każdym etapie organ zawiadamiał zarówno strony, jak i społeczeństwo w drodze publicznego obwieszczenia o toczącym się postępowaniu.

Chybione są także zarzuty wnioskodawcy, dotyczące naruszenia Konwencji z Aarhus. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe są częścią krajowego porządku prawnego i muszą być stosowane w polskim porządku prawnym. Jednakże w przypadku Konwencji w Aarhus są to normy sformułowane bardzo ogólnie, które wymagają konkretyzacji w systemach prawnych państw, które podpisały tę Konwencję. Realizacja tych obowiązków nastąpiła m.in. w przepisach ustawy o oś, która dokonuje wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich, w tym dyrektywy Rady 85/337/EWG.

Nie znajduje uzasadnienia również zarzut rażącego naruszenia art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, co w ocenie wnioskodawczyni skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 K.p.a. Umknęło bowiem uwadze wnioskodawcy, że przywołane przepisy zostały uchylone z dniem 15 listopada 2008 r. przez art. 144 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2008.199.1227). Wskazany art. 11 stanowił, że decyzja wydana z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska jest nieważna, niemniej na dzień orzekania w sprawie już od ponad roku nie obowiązywał. Tym bardziej zatem nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności, abstrahując od okoliczności, że kwestionowana decyzja nie narusza przepisów dotyczących ochrony środowiska .

W tym miejscu należy podkreślić, że w toku postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma miejsca na merytoryczną ocenę treści raportu o oddziaływaniu na środowisko, gdyż przekracza ona ramy kontroli nadzorczej wyznaczonej w art. 156 § 1 pkt 2 in fine w związku z art. 80 k.p.a. Wymagałaby ona bowiem przeprowadzenia postępowania dowodowego właściwego dla postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań, co przeczyłoby zarówno funkcji stosowanego w postępowaniu nadzwyczajnym art. 156 k.p.a., jak i naruszało zasadę dwuinstancyjności postępowania nadzorczego (art. 15 k.p.a.). Niedopuszczalne byłoby oparcie ewentualnego rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność ostatecznej decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania na kryteriach ocennych, stanowiących w istocie polemikę z ustaleniami raportu. Zastosowania sankcji nieważności nie można wyprowadzić z odmiennej oceny mocy dowodowej, na której organy orzekające w sprawie oparły ustalenie stanu faktycznego. Wady wyliczone w art. 156 § 1 k.p.a. mają charakter materialny i winny tkwić w samej decyzji jako akcie stanowiącym podstawę stosunku prawnego. Trzeba bowiem podkreślić, że postępowanie w trybie nadzwyczajnym, do jakich zalicza się stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej, nie stanowi trybu odwoławczego, niejako do trzeciej instancji i nie może być jako takie wykorzystywane.

Odnosząc się natomiast do alternatywnego wniosku, by w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji, potraktować pismo jako odwołanie od przedmiotowej decyzji, Kolegium stwierdza, że wniosek ten nie spełnia wymogów wskazanych w art. 58 § 2 K.p.a. Prośba o przywrócenie terminu nie została w ogóle w niniejszej sprawie wniesiona, a w świetle przywołanego przepisu, prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Brak jest przy tym możliwości przywrócenia terminu do tej obligatoryjnej czynności, o czym stanowi art. 58 § 3 K.p.a.

W wyniku rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Darłowo nr 5/2010 znak: OŚ 7624/22/09/10 z dnia 22 lutego 2010 r. o środowiskowych uwarunkowaniach, Skład Orzekający Kolegium nie stwierdził wystąpienia przesłanek nieważności decyzji wskazanych w art. 156 § 1 K.p.a., zatem nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności kontrolowanej decyzji.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z tego prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10), za pośrednictwem tutejszego Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535). Wpis stały od skargi od decyzji z zakresu ochrony środowiska i przyrody wynosi 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Otrzymują:

1. Strony wg oddzielnego rozdzielnika
2. Wójt Gminy Darłowo + akta (k. 1-591)
3. aa

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Patrik Szostak

Jarosław Synak